

17:11-16 The severity and hopelessness of my suffering

1. Metzudat David to 17:12

לילה ליום ישימו - רוב המכאוב יבלבלו מחשבותי וישימו עתה לי חשוכים ונעלמים כחשכת הלילה את הדברים המבוארים ונגלים כאור היום:

אור קרוב - הארת החכמה שהיתה מאז קרובה לי הלכה לה מפני חשכת הצרות:

"They turn day into night" – The magnitude of the pain confuses my thoughts, darkening and hiding like the darkness of night that which had been clear and revealed like the light of day.

"Light is near" – The illumination of wisdom which was once close to me has gone due to the darkness of trouble.

Eliphaz's First Speech (4-5)	Job's Reply (6-7)
	I never asked for your help
People deserve their suffering	Gd has smashed me, or allowed me to be smashed
Outrage is foolish	Gd has forced my outrage
Turn to Gd for help	There is no hopeful narrative; I turn to Gd in defiance

Eliphaz's Second Speech (15)	Job's Reply (16-17)
Job, you wickedly deny the value of goodness!	Stop judging me!
Job, you are arrogant!	
The wicked suffer psychologically and lack a future	-
	Gd has become my enemy; I suffer greatly; I demand justice from Gd

18:1-4 Rebuke – but for whom?

2. Daat Mikra to 18:2

היטב חרה לו לבלדד על שאיוב עומד בדעתו ואינו מוותר כלום, אף על פי שהרעים מדברים וחוזרים ומדברים אליו.

Bildad was enraged because Job maintained his view and admitted nothing, even though the friends repeatedly addressed him.

3. Malbim to 18:2

המתוכח עפ"י השכל והראיות יכלה הוכוח עם הראיה האחרונה והמופת הצודק המכריע, ואז יהי קץ להוכוח, אבל המתוכח בדברים בלא ראיות רוצה לתת קץ אל הוכוח ע"י מלים ודברים. שמי שירבה לדבר עד שילאה את חברו זה ישים קץ להוכוח, וזה אינו מהראוי. כי ראוי "שתבינו תחלה ואחר נדבר"...

When one disputes with intellect and proof, the dispute will end with the final proof and the decisive, correct evidence, and then there will be an end to the dispute. But one who disputes with words, without proof, wishes to end the dispute via words, for the one who speaks more, to the point of exhausting the other, will end the dispute. This is inappropriate; it would be appropriate "for you to understand first, and then we will speak."...

4. Metzudat David to 18:2

עד מתי תעריכו אמרים, תשימון סוף להדברים? וזאת עשו: תנו לב להבין מאמרי איוב ותוכן ויכווחו, ואחר נדבר להשיב עליהם...

How long will you arrange statements, and place an end to words? Do this: Set your heart to understand Job's statements and the content of his dispute, and then we will speak to respond to it...

5. Daat Mikra to 18:4

יסורי איוב לא באו באקראי, אלא לפי כללים קבועים, שבהם העולם נוהג. ואם איוב מתלונן על יסוריו, הרי הוא כמבקש לעקור סדרי בראשית ולהחזיר העולם לתוהו ובוהו.

Job's suffering did not occur by chance, but via fixed principles by which the world works. If Job complains about his suffering, he is as one who wishes to uproot the order of Creation and return the world to nothing.

6. Metzudat David to 18:4

וכי ע"י צעקתך, שתאמר צדיק אתה ומיוסר על לא חמס, וכי בעבור זה נחליט לומר שהארץ עזובה ביד מערכת השמים והיוצר נעתק ממקום העולם ולא ישגיח בו?

Because of your complaint, saying you are righteous and you suffer for no guilt, because of this shall we decide that the world is abandoned to the constellations, and the Creator has left this world and does not observe it?

7. Rabbi Moshe Chaim Luzzato, Mesilat Yesharim 11

יש הרגזן שאמרו עליו, כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה, והוא הנכעס על כל דבר שיעשו נגד רצונו ומתמלא חימה עד שכבר לבו בל עמו ועצתו נבערה. והנה איש כזה כדאי להחריב עולם מלא אם יהיה יכולת בידו, כי אין השכל שולט בו כלל והוא סר טעם ממש ככל החיות הטורפות ועליו נאמר (איוב יח): טורף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ? והוא קל ודאי לעבור על מיני עבירות שבעולם אם חמתו תביאהו להם, כי כבר אין לו מניע אחר אלא כעסו ואל אשר יביאהו ילך

There are angry people about whom they have said, "All who are angry are as though they worship idols." This is someone who is angered by everything done against his will, filled with rage to the point that his heart is not with him, and his counsel becomes foolish. One such as this would destroy the world if he could, for the intellect does not control him at all; he is actually bereft of logic, like predatory beasts. Regarding him Job 18 says, "One who tears himself in his rage, for you would the land be abandoned?" He would easily transgress every sin in the world if his anger would bring him to them, for he has no engine besides his anger, and he will go wherever it takes him.

18:5-21 Wicked people suffer

8. Talmud, Sanhedrin 22a

אמר רבי אלכסנדר, כל אדם שמתה אשתו בימיו - עולם חשך בעדו, שנאמר "אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך." רבי יוסי בר חנינא אמר פסיעותיו מתקצרות, שנאמר "יצרו צעדי אוננו." רבי אבהו אמר עצתו נופלת, שנאמר "ותשליכהו עצתו."

Rabbi Alexandri said: For a man whose wife dies in his lifetime, the world is dark, as it says, "The light is dark in his tent, and his lamp is cut off upon him." Rabbi Yosi bar Chanina said: His steps become small, as it says, "The steps of his strength are bounded." Rabbi Avahu said: His counsel collapses, as it says, "His counsel will cast him down."

9. Carol Newsom, *The Book of Job: A Contest of Moral Imaginations*, pg. 119

Read literally, 18:5-6 makes a series of banal statements about the lamp in the tent of the wicked going out. But no one versed in the conventions of Israelite poetry could take the statement literally, for "light" has traditional metaphorical resonances of "life," "vitality," "presence," and so forth... Thus, the metaphorical claim obviously has to do with the fading vitality and death of the wicked.

10. Ralbag, Summary of the chapter

תשכון הבהלה באהלו מפני שלא היה שלו אבל בנאו בעושק וגזל...

Confusion will live in his tent, because it was not his; he built it with corruption and theft...

11. Rashi to 18:14

ינתק מאהלו – מאשתו... ותצעדהו - והיא תצעדהו ותשלחהו (מעליה) לקבר, למלך השדים:

"He is separated from his tent" – his wife...

"And she walks him" – She walks him and sends him to the grave, to the king of the demons.

12. Carol Newsom, *The Book of Job: A Contest of Moral Imaginations*, pg. 121

The dominant figure is merismus, which expresses totality by naming paired opposites: root and branch, above and below, field and pasture, light and darkness, kin and place of sojourn, west and east (18:15-19). Thus, through the symbolic action of language is the wicked "driven out of the world" (18:18).

13. Ralbag, Summary of the chapter

אפשר שחטא איוב, ואם לא עשה עול, מפני שלא השתדל בשידע ד' כפי היכולת, כי זה גם כן חטא אצלו. ולזה אמר "וזה מקום לא ידע קל."

Perhaps Job sinned, even if he committed no wrong, because he did not try to know Gd to the extent of his abilities; this would also be a sin, to him. Thus he said, "This is the place of one who does not know Gd."